

prima instanță: Judecătoria Căușeni – M. Terteza

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Budăi, V. Efros și I. Muruianu

Î N C H E I E R E

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului
judecătorești

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari și Luiza Gafton

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de
Șneider Eugenia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Șneider Eugenia
împotriva Lidiei Budiștean și administratorul societății cu răspundere limitată „Petcom-
Lux” Musteață Petru cu privire la obligarea reconectării la apeductul central și repararea
prejudiciului material, moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2018, prin care s-a
respins apelul declarat de Șneider Eugenia și s-a menținut hotărârea Judecătorei
Căușeni din 14 iunie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă

c o n s t a t ă:

La 16 mai 2016 Șneider Eugenia a depus cerere de chemare în judecată,
concretizată prin cererea din 30 mai 2016 (f.d. 26-27, vol. I), împotriva Lidiei Budiștean
și administratorul societății cu răspundere limitată „Petcom-Lux” Musteață Petru cu
privire la obligarea reconectării la apeductul central și repararea prejudiciului material,
moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată Șneider Eugenia a indicat că în anul
2008 a fost inițiată construcția apeductului și pentru asta a achitat administratorului
societății cu răspundere limitată „Petcom-Lux” Musteață Petru suma de 2 500 lei, 550
lei pentru furtun, împreună cu vecina Budiștean Lidia, pentru săpatul canalului și un sac
de ciment pentru groapa cu contoare.

Pentru celălalt segment de groapă a suportat cheltuielile financiare singură, fără
aportul vecinei.

Din considerentul că administratorului societății cu răspundere limitată „Petcom-
Lux” Musteață Petru conecta tot mai mulți consumatori, sistările în livrarea apei
deveneau tot mai frecvente.

Din anul 2012 de 3 ori a depus cerere de chemare în judecată împotriva
administratorului societății cu răspundere limitată „Petcom-Lux” Musteață Petru, în
toate cazurile având câștig de cauză.

Musteață Petru o amenință că va deconecta instalația sa de la apeduct, cu toate că
a fost obligat de către instanțele de judecată să-i furnizeze apă în regim nom-stop, să-i
restituie prejudiciul material și moral cauzat, să încheie contract de furnizare a apei, să
recalculeze sumele calculate ilegal, iar Consiliul or. Căușeni să anuleze decizia nr. 9/16
din 07 iunie 2013 de majorare a tarifelor.

La 17 aprilie 2016 a fost deconectată de la apeductul cu apă, perioadă în care a
fost lipsită de posibilitatea ducerii unui mod sănătos de viață.

Șneider Eugenia cere obligarea administratorului societății cu răspundere
limitată „Petcom-Lux” Musteață Petru să reconecteze instalațiile sale la apeductul
central, având în vedere că l-a achitat în anul 2008, obligarea Lidiei Budiștean să-i

restituie jumătatea sa de furtun, nu sinecostul lui și să scoată barele metalice legate de pilonii săi; încasarea din contul pârâților a prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și a prejudiciului material (f.d. 3-4, vol. I).

Prin hotărârea Judecătorei Căușeni din 14 iunie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Șneider Eugenia (f.d. 50, 53-56, vol. I).

La 14 iunie 2016 Șneider Eugenia a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătorei Căușeni din 14 iunie 2016 (f.d. 58, vol. I), iar la 08 iulie 2016 a depus apel motivat împotriva aceleiași hotărâri (f.d. 59-60, vol. I).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 22 noiembrie 2016 a respins apelul declarat de Șneider Eugenia și a menținut hotărârea Judecătorei Căușeni din 14 iunie 2016 (f.d. 168-173, vol. I).

La 25 ianuarie 2017 Șneider Eugenia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016 (f.d. 179, vol. I).

Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 03 mai 2017 a admis recursul declarat de Șneider Eugenia, a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016 și a restituit pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d. 207-211, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2018 s-a respins apelul declarat de Șneider Eugenia și s-a menținut hotărârea Judecătorei Căușeni din 14 iunie 2016 (f.d. 100, 101-112, vol. II).

În motivarea soluției instanțele de judecată au reținut că Șneider Eugenia de comun cu alți locatari în anul 2008 a inițiat construcția apeductului care urma să fie efectuată de societatea cu răspundere limitată „Petcom-Lux”. În anul 2015 între Șneider Eugenia și Bodiștean Lidia a apărut un conflict, iar la 17 aprilie 2016 familia Bodiștean în urma săpăturilor de teren a accidentat apeductul care traversează subteran și gospodăria Eugeniei Șneider.

Au mai notat că societatea cu răspundere limitată „Petcom-Lux” a întreprins măsuri de prevenire a scurgerii cu apă, aplicând pene de tampon provizorii, ulterior fiind întreruptă livrarea apei de la primul cămin de bransament, iar pentru repararea defecțiunii la apeduct a fost solicitat acordul Lidiei Bodiștean pentru traversarea grădinii sale pentru efectuarea reparației porțiunii de apeduct avariat în scopul reluării cursului de apă, însă soții Bodiștean au refuzat permiterea utilizării terenului din grădină pentru efectuarea lucrărilor de reparație a apeductului, motivând că se vor distruge culturile din grădină și Șneider Eugenia nu își onorează obligațiile asumate pentru exploatarea terenului lor.

În privința restituirii jumătății de furtun de către Lidia Bodiștean, instanțele de judecată au reținut că în acest sens nu s-au prezentat probe care ar demonstra dreptul de proprietate exclusivă al Eugeniei Șneider asupra acestuia, or, la achiziționarea acesteia vecinele au achitat prețul proporțional.

La 23 februarie 2018 prin intermediul oficiului poștal Șneider Eugenia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2018, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, încasarea din contul intimaților a prejudiciului material în mărime de 16 132,76 lei, a prejudiciului moral la discreția instanței, dobânzii de întârziere, obligarea lui Petru Musteață de a rebransa instalațiile sale la apeduct, coproprietara căruia este, și obligarea Lidiei Bodiștean de a restitui furtunul și de a lua toate barele de pe gardul său (f.d. 115, vol. II).

În motivarea cererii de recurs a indicat că la 17 aprilie 2016 Musteață Petru pentru a se răzbuna pentru procesele anterioare pe care le-a intentat dânsa împotriva

acestui, în comun cu Bodiștean Lidia, cu care se află în relații ostile, au deteriorat apeductul cu apă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 28 martie 2018 Curtea Supremă de Justiție a expediat lui Musteață Petru și Lidiei Bodiștean o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective, însă până la data examinării chestiunii cu privire la admisibilitatea recursului, intimații nu au prezentat referință.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de Șneider Eugenia în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Recursul declarat de Șneider Eugenia la 27 februarie 2018 împotriva deciziei din 15 februarie 2018 este depus în interiorul termenului de 2 luni acordat de legiuitor.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost semnat de Șneider Eugenia, recurentul fiind partea în proces care a declanșat acțiunea, astfel încât temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă nu are incidență.

În conformitate cu art. 433 lit. d) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, instanța de recurs relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate *supra*, instanța de recurs conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate de art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, Completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul statuează că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că în cererea de recurs Șneider Eugenia nu a indicat niciun temei de declarare a recursului prevăzut la art. 432 Codul de procedură civilă.

Totuși, din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, Șneider Eugenia a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară, asupra cărora instanța de apel s-

a pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel nu este suficient de fundamentată.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Șneider Eugenia în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Șneider Eugenia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Oleg Sternioală

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton